

Sag C-416/07

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

»Traktatbrud — direktiv 91/628/EØF og 93/119/EF — forordning (EF) nr. 1/2005 — beskyttelse af dyr under transport og på slagte- eller aflivningstidspunktet — struktureret og almen tilsidesættelse af fællesskabsbestemmelserne«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat V. Trstenjak fremsat den 2. april 2009 I - 7887
Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 I - 7951

Sammendrag af dom

1. *Traktatbrudssøgsmål — sagens genstand — fastlæggelse under den administrative procedure (Art. 226 EF)*
2. *Traktatbrudssøgsmål — bevis for traktatbruddet — Kommissionens bevisbyrde (Art. 226 EF)*
3. *Landbrug — tilnærmelse af lovgivningerne — beskyttelse af dyr under transport — direktiv 91/628 [Rådets direktiv 91/628, som ændret ved forordning nr. 806/2003, art. 5, punkt A, stk. 1, litra a)]*

4. *Landbrug — tilnærmelse af lovgivningerne — beskyttelse af dyr under transport — direktiv 91/628*
[Rådets direktiv 91/628, som ændret ved forordning nr. 806/2003, art. 5, punkt A, stk. 2, litra d), art. 5, punkt A, stk. 2, litra i), første led, og art. 8, stk. 1, litra b) og d)]
5. *Landbrug — tilnærmelse af lovgivningerne — beskyttelse af dyr under transport — direktiv 91/628*
[Rådets direktiv 91/628, som ændret ved forordning nr. 806/2003, bilag, kapitel VII, punkt 48, punkt 7, litra b)]

1. Selv om påstandene i stævningen i et traktatbrudssøgsmål i princippet ikke kan udvides i forhold til de overtrædelser, der er angivet i den begrundede udtalelses konklusion og i åbningsskrivelsen, står det dog fast, at Kommissionen har adgang til at få en traktatbrudspåstand prøvet for så vidt angår forpligtelser, der har deres oprindelse i en — senere ændret eller ophævet — fællesskabsretsakts oprindelige affattelse, når disse fortsat består i henhold til nye bestemmelser. Sagens genstand kan derimod ikke udvides til også at omfatte forpligtelser i henhold til nye bestemmelser, der ikke findes tilsvarende i vedkommende retsakts oprindelige affattelse, idet dette ville være en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter med hensyn til traktatbrudsprocedurens lovlighed.

foreligger. Det er Kommissionen, som skal fremføre de omstændigheder, som er nødvendige for, at Domstolen kan efterprøve, om der foreligger et traktatbrud, og Kommissionen kan ikke påberåbe sig nogen formodning herfor. Når Kommissionen har givet oplysninger, der fyldestgørende beviser, at bestemte forhold foreligger på den sagsøgte medlemsstats område, påhviler det den pågældende medlemsstat konkret og detaljeret at anfægte de således fremlagte oplysninger og følgerne heraf.

(jf. præmis 32 og 33)

(jf. præmis 28)

2. Under en traktatbrudssag i henhold til artikel 226 EF påhviler det Kommissionen at godtgøre, at det påståede traktatbrud

3. Kommissionens argument om, at visse transportvirksomheder ikke er i besiddelse af en autorisation, eller at den autorisation, som de er blevet givet, er udløbet, er ikke egnet til at føre bevis for, at der findes en administrativ praksis, som frembyder en vis grad af fasthed og almenhed, og som er i strid med en medlemsstats forpligtelser i henhold til artikel 5, punkt A, stk. 1, litra a),

i direktiv 91/628 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425 og 91/496, som ændret ved forordning nr. 806/2003, idet Kommissionen ikke har nogen præcise oplysninger hvad angår antallet af transportvirksomheder, som ikke råder over en autorisation, eller hvis autorisation er udløbet, eller hvad angår antallet af transportvirksomheder, som har været genstand for kontroller.

af direktiv 90/425 og 91/496, som ændret ved forordning nr. 806/2003, hvis de kompetente myndigheder i denne medlemsstat kun kan kontrollere, om ruteplanerne er blevet fulgt, og ikke de oplysninger, som fremgår deraf, hvis de kompetente myndigheder i andre medlemsstater har udfærdiget sådanne ruteplaner.

Hvad angår argumentet om, at listerne over transportvirksomheder ikke altid er ajourført, påhviler det Kommissionen at godtgøre, at det påståede traktatbrud foreligger, og at fremføre de omstændigheder, som er nødvendige for, at Domstolen kan efterprøve, om der foreligger et traktatbrud. I mangel af præciseringer navnlig vedrørende antallet af de omhandlede lister eller det samlede antal kontrollerede lister er den omstændighed, at visse af listerne over transportvirksomheder ikke er ajourført, ikke i sig selv tilstrækkeligt bevis for, at en medlemsstat har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, punkt A, stk.1, litra a), i direktiv 91/628.

Kontrollen af ruteplanerne tilsigter således at sikre, at kravene i direktiv 91/628 overholdes. Kontrollen kan derfor ikke begrænses til en kontrol af, om der findes en ruteplan, eller en kontrol af de oplysninger, som fremgår heraf, men må ligeledes omfatte en undersøgelse af, om dyretransporten er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne om beskyttelse af dyr under transport. Under disse omstændigheder er en kontrol, som kun omfatter de oplysninger, som er nævnt i ruteplanerne, ikke tilstrækkelig med henblik på opfyldelse af de forpligtelser, som følger af det nævnte direktiv.

(jf. præmis 65-68)

(jf. præmis 44, 45 og 47-49)

4. En medlemsstat tilsidesætter sine forpligtelser i henhold til artikel 5, punkt A, stk. 2, litra d), nr. i), første led, og artikel 8, stk. 1, litra b) og d), i direktiv 91/628 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring
5. En medlemsstat tilsidesætter sine forpligtelser i henhold til kapitel VII, punkt 48, nr. 7, litra b), i bilaget til direktiv 91/628 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425 og 91/496, som ændret ved forordning nr. 806/2003, hvis

den ikke træffer passende foranstaltninger med henblik på i færgehavne eller i umiddelbar nærhed heraf at indrette faciliteter, som gør det muligt for dyrene at hvile sig efter aflæsning fra færgerne.

I henhold til denne bestemmelse skal dyrene ved transport med skib i fast direkte rutefart mellem to forskellige steder i Fællesskabet ved hjælp af køretøjer, der indskibes uden aflæsning af dyrene, i princippet have en hvileperiode på 12 timer efter aflæsning i bestemmelseshavnen eller i umiddelbar nærhed heraf. Selv om denne bestemmelse ikke udtryk-

keligt fastsætter, at medlemsstaterne har pligt til at sikre, at der i havnene findes hvilefaciliteter for dyrene, er en sådan forpligtelse uadskilleligt forbundet med kravet om, at dyrene har en hviletid på 12 timer efter aflæsning i bestemmelseshavnen eller i umiddelbar nærhed heraf. Det ville nemlig være umuligt for transportvirksomhederne at overholde en hviletid på 12 timer, dersom medlemsstaterne ikke sørgede for, at der var faciliteter til rådighed med henblik herpå.

(jf. præmis 75, 76 og 79)